

Správa vlastního majetku

Správa vlastního majetku není podnikáním a nemůže proto být ani předmětem podnikání obchodní společnosti. Jde o činnost, jež je vlastní každé obchodní společnosti, neboť je nezbytná k jejímu řádnému fungování. Ke správě vlastního majetku není třeba žádného úředního povolení.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 152/2007, ze dne 21.5.2008)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v právní věci návrhu JUDr. J. S., zastoupeného JUDr. M. V., na zápis obchodní společnosti V.S., s. r. o., do obchodního rejstříku, vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. C 52257, o dovolání navrhovatele proti usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. září 2006, č. j. 8 Cmo 278/2006 - 26, tak, že usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 14. září 2006, č. j. 8 Cmo 278/2006 - 26, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

Usnesením ze dne 25. května 2006, č. j. F 19543/2006 C 52257/1 - 13 Krajský soud v Brně zamítl návrh na zápis obchodní společnosti V. S. s. r. o. (dále jen „společnost“) s jediným předmětem činnosti - „správa vlastního majetku“ do obchodního rejstříku (výrok I.) a rozhodl o náhradě nákladů řízení (výrok II.).

V odůvodnění usnesení soud prvního stupně s poukazem na ustanovení § 2 odst. 2 zákona č. [227/1997](#) Sb., o nadacích a nadačních fondech, uvedl, že nadační jmění má sloužit k dosahování účelu, pro který byla nadace zřízena. Má tedy být prostředkem k dosažení cílů nadace, nikoli cílem její činnosti. Nadaci nelze zřídit pouze za tím účelem, aby shromažďovala majetek. Nadační činnost spočívá v poskytování příspěvků destinářům. Pokud by samo nadační jmění bylo předmětem péče nadace, na něž by nadace výnosy nadačního jmění vynakládala, nebyl by splněn požadavek trvalého výnosu. Účelem nadace by pak byla správa nadace. Soud prvního stupně uzavřel, že samo založení nadace za účelem správy vlastního majetku není možné, z čehož dovodil, že založení společnosti s ručením omezeným jediným společníkem - nadací - s jediným předmětem činnosti, kterým je správa vlastního majetku, je „v rozporu s ustanovením § 39 občanského zákoníku“ (dále jen „obč. zák.“).

K odvolání navrhovatele Vrchní soud v Olomouci v záhlaví označeným usnesením rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil (první výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení (druhý výrok).

V odůvodnění usnesení odvolací soud uvedl, že plná moc připojená k notářskému zápisu neopravňovala zmocněnce k založení společnosti, jejímž jediným předmětem podnikání je správa vlastního majetku. V plné moci jsou příkladmo vypočteny předměty podnikání, které má zakládaná společnost mít zapsány v obchodním rejstříku, navržený předmět podnikání však mezi nimi chybí. Podle plné moci bylo, dle názoru odvolacího soudu, možno založit i obchodní společnost s jinými předměty podnikání, než s těmi, které jsou v plné moci uvedeny, vždy však pouze zároveň aspoň s jedním předmětem podnikání uvedeným v plné moci. Byla-li zakladatelská listina společnosti sepsána „v tom znění, jak vyplývá z notářského zápisu“, jde o úkon, k němuž nebyl zmocněnec zmocněn.

Proti usnesení odvolacího soudu podal navrhovatel dovolání, odkazuje co do jeho přípustnosti na § 237 odst. 1 písm. c) a odst. 3 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a požaduje, aby Nejvyšší soud napadené usnesení odvolacího soudu i usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc vrátil

posledně jmenovanému soudu k dalšímu řízení.

Dovolatel namítá, že usnesení odvolacího soudu sice potvrzuje usnesení soudu prvního stupně, činí tak ale na základě zcela jiných důvodů, než pro které soud prvního stupně o zamítnutí návrhu rozhodl. Soud prvního stupně aplikoval na subjekt založený a existující podle práva cizího státu právo české.

Podle dovolatele vychází rozhodnutí odvolacího soudu z chybného skutkového zjištění, že zakladatelská listina obsahuje pouze jediný předmět podnikání – správu vlastního majetku. Zakladatelská listina společnosti přitom kromě tohoto předmětu činnosti dále obsahuje činnosti „velkoobchod, zprostředkování obchodu a služeb, realitní činnost, správa a údržba nemovitostí, činnost podnikatelských, finančních, organizačních a ekonomických poradců a reklamní činnost a marketing“. Skutkové zjištění, na kterém odvolací soud své rozhodnutí založil, je tak v rozporu s obsahem předložené veřejné listiny – notářského zápisu. Odvolací soud sice uvádí, že podle plné moci bylo možno založit i obchodní společnost s jinými předměty podnikání, než těmi, které jsou v ní uvedeny, vždy však s alespoň jedním předmětem podnikání uvedeným v plné moci, zcela však opomíjí fakt, že společnost byla založena se všemi předměty podnikání uvedenými v plné moci a s ještě jedním předmětem navíc. K tomu dovolatel s odkazem na ustanovení § 33 odst. 1 obč. zák. namítá, že odvolací soud se – s ohledem na jím zaujatý právní názor – měl zabývat tím, zda se zmocnitel dozvěděl o úkonu, který provedl zmocněnec a zda tento úkon bez zbytečného odkladu odmítl.

Dovolání je přípustné podle ustanovení § 237 odst 1 písm. c) o. s. ř. a je i důvodné.

Právní posouzení věci je obecně nesprávné, jestliže odvolací soud posoudil věc podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Odvolací soud založil napadené rozhodnutí na závěru, že zmocněnec zakladatele společnosti při založení společnosti „učinil úkon, k němuž nebyl oprávněn“, tj. překročil oprávnění vyplývající z plné moci k založení společnosti. S tímto závěrem nelze souhlasit. Předmět podnikání společnosti, jež měla být podle plné moci založena, byl v plné moci vymezen toliko příkladmo, tj. nikoli taxativním, ale demonstrativním výčtem. Pokud za této situace zmocněnec založil společnost se všemi předměty podnikání příkladmo vypočtenými v plné moci ještě s jedním předmětem činnosti navíc, postupoval způsobem, který mu plná moc umožňovala.

Obecně lze dodat, že správa vlastního majetku není podnikáním a nemůže proto být ani předmětem podnikání obchodní společnosti. Jde o činnost, jež je vlastní každé obchodní společnosti, neboť je nezbytná k jejímu řádnému fungování. Ke správě vlastního majetku není třeba žádného úředního povolení. Společnost s ručením omezeným je možné založit i za jiným než podnikatelským účelem (§ 56 odst. 1 věta čtvrtá obch. zák.), a nelze proto vyloučit, založení společnosti jejímž předmětem činnosti bude právě správa vlastního majetku.

Protože právní posouzení věci co do řešení otázky, na níž napadené rozhodnutí spočívá, není správné, byl dovolací důvod podle ustanovení § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. uplatněn právem. Nejvyšší soud proto, aniž ve věci nařizoval jednání (§ 243a odst. 3 věta první o. s. ř.), usnesení odvolacího soudu zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2 a 3 o. s. ř.).

Další články:

- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)
- [Nájem](#)